

[Ninn-Hansen.]

kan stadig væk kæmpe ud fra de holdninger, vi har politisk, og hvis hr. Auken vil kende det konservative folkeparti holdning, så kan han læse den udtalelse, den konservative folketingsgruppe fremsatte i juni måned; jeg er sikker på, at hr. Auken med den viden, interesse og dygtighed, han er i besiddelse af, for længst har sat sig ind i dette fremragende dokument. Der er altså ikke noget som helst mærkeligt i, at vi således finder sammen, når vi er nødsaget til det og føler, vi skal længere, trods de forskelle, der er i vor opfattelse.

Men så vil jeg også gerne sige til modstanderne af fællesmarkedet, at jeg synes, man skulle være tilfreds med dette det egentlige indhold af denne debat og være tilfreds med, at vi får afgjort det på bredest muligt grundlag. Jeg synes ikke, det pynter på hele markedsdebatten med de diskussioner, der føres frem, som ender i nogle juristerier. Det afgørende er dog, at befolkningen bliver spurgt og kan tage stilling i denne sag. Jeg forstår ikke, hvad man vil med den diskussion om § 20 stillet over for § 88. Ingen burde være i tvivl om, at vi har fulgt efter bogstaven og ånden de anvisninger, der gives for at lade befolkningen tale med i denne afgørelse. Hvis man ikke er tilfreds med bogstaverne, med motiverne til den nye grundlov, med alt det, der kan hentes frem af skriftligt materiale, så har vi heldigvis mange mennesker, vi kan spørge. Vi har heldigvis mange nulevende af den tidligere forfatningskommission. Jeg har selv talt med en del af dem, med dem, der var medlemmer af den regering, der var på det tidspunkt, da vi fik den nye grundlov. Ingen af dem er i tvivl om, at det, der var hensigten og meningen med bestemmelsen i § 20, var, at vi netop skulle kunne åbne vejen til vor indgang i Europa. Det er blevet sagt på en måde, jeg slet ikke forstår, at det er noget, der er kommet efter den tid, at det ikke var rigtig fremmedgang. Det er jo forkert. Churchill havde holdt sin berømte tale om dannelsen af en slags Europas forenede stater på det tidspunkt. Jeg var til stede, 2-3 år før grundloven blev givet, på et møde i KB-hallen, hvor Churchill omtalte den samme tanke og henviste til 3 personer, han nævnte i samme åndedrag, 3 danske personer, der stod for den Europatanke; det var de herrer Ole

Bjørn Kraft, Per Federspiel og Frode Jakobsen, han i ét åndedrag nævnte som virkelige talsmænd for dette Europa, han havde talt om. Så selvfølgelig var det det, man tænkte på dengang.

Man kan selvfølgelig sige, når vi skal have befolkningen til at tale i disse spørgsmål: er det da rigtigt at føre debatterne så meget, som det er sket, her i folketinget? Jeg mener for det første, at den oplysningspligt, jeg omtalte, skal opfyldes, men dernæst ved vi da, at der er mange mennesker her i landet, der har den opfattelse, at en sådan sag burde afgøres alene af folketinget. Det er jo et forståeligt standpunkt. De, der giver en stemme til folk i det repræsentative demokrati, regner jo i almindelighed med, at disse varetager deres interesser i alle politiske spørgsmål. I England og i Norge er det parlamenterne, der endeligt kommer til at afgøre denne sag.

Jeg synes, at vi skylder dem, der har den opfattelse, at det burde have været folketinget, der afgjorde sagen, også at fortælle, hvilket grundlag der er for den afgørelse, vi kommer til. Den logiske slutning for dem, der hævder, at folketinget burde afgøre også denne politiske sag, er jo, at de støtter det synspunkt, som folketingets flertal har, for hvis de ikke gør det, ville de jo komme i modstrid med den opfattelse, de har givet til kende, at sagen burde alene være folketingets. Det er også en begrundelse for den debat, der har været her, og som jeg synes har fundet et rigtigt grundlag og givet de oplysninger, der var behov for.

(Kort bemærkning).

Auken: Det er spørgsmålet, som hr. Ninn-Hansen rejser, spørgsmålet om den påklædning, som flertallet er iført, hvor hr. Ninn-Hansen med rette siger jeg er urimelig, når jeg forlanger, at man skal gå i uniform. Jeg vil da gerne slække på kravene og så sige, at bare almindelig påklædning vil være alt tilstrækkeligt for mig. Men det, hr. Gert Petersen påviste i går, var, at tilhængerne i hele argumentationen om, hvad de vil bruge medlemskabet til, har været aldeles nøgne med undtagelse af det lændeklæde, som det konservative folkeparti fremsendte som juniprogrammet, når vi kommer i EF. Og dér er det, jeg synes at det egentlig er synd, at flertallet ved sin grusomhed i flertals-